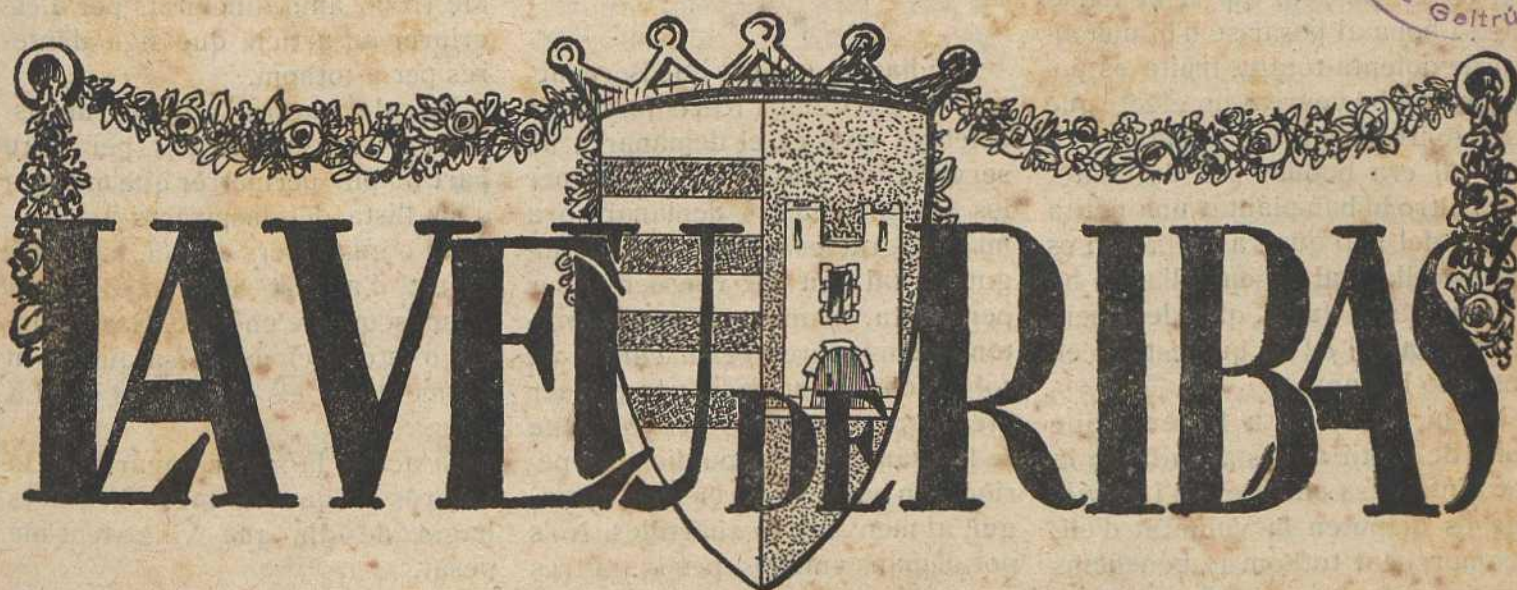

PERIÓDIC QUINZENAL

REDACCIÓ : CARRER DEL PONT, 1

MERCÈS

Moltes mercès ens plau endreçar al poble estimat de Sant Pere de Ribas en general, per la bona acollida que ha dispensat a nostre modest periòdic; moltes mercès als bons amics en particular, per l'encoratjament que ens han donat amb motiu de nostra aparició i per la oferta de cooperar a la obra cultural de nostre poble i de col·laborar en la mida de ses forces per a que no defallim en l'empresa començada.

Acullim amb gust les mostres de simpatia de tots i procurarem no defallir en la nostra obra de perfeccionament social i farem que LA VEU DE RIBAS tinga ressó no sols dintre el cercle d'aquest poble sí que també s'estengui per tota la comarca catalana, que sapiguen els demés pobles que aquí hi ha vida latent de sociabilitat perfecta, que aquí hi nia l'esperit patri, que aquí hi ha vida industrial i comercial, que en aquest poble hi ha vitalitat en el cor i en l'esperit. Farem que aquesta veu siga ben potent i arribi fins a la ciutat barcelonina ont hi tenen redós bons amics de Ribas, i que s'estengui enllà d'enllà dels mars ont també hi ha ànima ribatana que sent com nosaltres el patriotisme ribatà.

Com les campanades del cloquer, LA VEU DE RIBAS vibrarà pels àmbits, sonora i plena de fervent entusiasme per a cantar la *fe* de nostres avis en diades de santa solemnitat; per a cantar la *patria* en moments d'encés patriotisme, en aquelles festes de tradicional

remembrança; per a cantar l'*amor* quan la primavera de la vida ens regali tendres poncellons que al desclourer sos càlzes embaumen l'ambient de delicada flaire.

LA VEU DE RIBAS dirà cants de joia en dies de festa gran, en dies de sol esplendent; dirà planys de enyorança en aquells dies grisos en que el poble cubreix amb un vel negre la mortalla dels seus parents i amics volguts.

Mercès, bons amics; grans mercès.

Nostres futurs periodistes

DE LA VIDA

L'edat de l'ignocència.

Un dels punts de més capdal importància en nostres dies és el de fer pujar als joves rectes, amb l'esperit de nostra santa Religió, i morir havent professat tota la vida unes mateixes idees, que hagin tingut sempre per palau al cor, lloc sagrat i alberg de tots els bons sentiments.

Molt difícil és en l'estat actual trobar un jove d'aquesta classe a qui poguer pendre per model.

Què hermosa seria la Naturalesa si tota la gent que ella conté estés encarnada en aquest principi! Mes, per sort o per desgracia, no és aixís.

Deu, al fer el món, bé sabia lo que feia. Deu, fent el bé, feia la cosa més hermosa i valiosa que jamai s'ha vist. I permetent el mal, res més fa que posar en pràctica

les seves santes intencions, que, sent fetes d'Ell, cap defecte poden tenir.

Aixís és que, al venir al món una persona, per obra del sagrament del Baptisme, dins d'ella hi ha encarnat el bé i la santa ignocència d'ont tot quan hi procedeixi, res hi haurà de mal que la pugui enlletgir.

Veritat que a tothom encanta veure algún brot espontani d'ignocència sortit de tendres infants? És molt encantador, i fins a vegades amb gust canviàrem el nostre estat pel d'ells, segurs de trobar un benestar tant material com espiritual, que seria nostra joia. Però, nosaltres, ja l'hem passat aquesta edat de tendra ignocència; i encara que el nostre cor vulgui enyorar-ho, res hi ha per a lograr aquest fi. Son coses precioses que han passat per a no tornar mai més; son coses que's voldrien recuperar, i que, al buscar-les, sembla que ho fem a ulls clucs; tant segur és que per a disfrutar-la a la nostra edat, ja no existeix.

Bé, en aquesta preciosa edat de l'infant, és lo que aquest sempre sol fer. Mes de llevant a poc a poc es van atansant les tempestes. Les primeres no fan gens de soroll, passen desapercibudes, passen dolçament a infiltrar-se dins l'esperit del pobre infant, qui les acull amb alegria. Aquestes tempestes les porten els companys a l'amic ont hi resplandeix l'estrella de la santa ignocència, i clar, difícil com li és el fer la distinció del *bé* i del *mal*, les acull amb benevolencia. De aquesta manera el principi del mal, dolç com la mel, es posa al costat

del *bé*. Si pensem que a la fruita sana i bona al posar-se'n hi una altra de dolenta tota la fruita es podreix, també veurem un efecte que es desenrotlla en l'infantó ignocent. Tot ell era bonat per un cantó; per l'altre hi han plantat una petita llevor del mal que va creixent i es desenrotlla, i al desenrotllar-se ho fa amb tanta furia, que destrueix la branca del *bé* de que estava en possessió l'infant.

No hi ha ningú a la terra que deixi de sentir aquesta lluita en la seva infantesa entre el *bé* i el *mal* que es disputen la voluntat d'ell. I comprenent tothom lo beneficiós que és que guanyi el primer, estem obligats a fer que l'infantesa vagi sempre al seu costat.

És obligació que té la gent honrada.

RICART MULLERAT.

TARDORENCA

Hores estivals,
fresques matinades,
boires als cimals,
mars avalotades;

pàmpols escampats
per ventades fortes;
ceps mig cargolats
i les branques tortes.

Els ocells se'n van
a llunyanes terres,
quan retornaran
floriran les serres.

Ja vindrà lleuger
per fer hivernada
l'ocell bardicer
a cercar l'alada.

* * *

Tornen els ruixims
i la mel'langia,
i els madurs raïms
omplen la masia.

Sentireu els cants
de les collidores
tot pitjant els grans
dins les portadores.

Prou veurem premsar
des que surt l'aubada
sense mai parar
fins a la vesprada;

i entre la foscó
creixer la foguera
ont s'hi fa vi bó
dins de la caldera.

EMILI.

* * *

Mai hauria cregut que'ls redactors de LA VEU DE RIBAS fossin tan cèlebres com és el demanar a un servidor de vostès un article per les seves planes, i demanar-ho a mi que, gracies a Deu, mai he tingut la fal·lera de volguer ésser periodista, ni molt menys la pretensió d'escriure *per accidens* un sol article. Doncs ara, per poguer atendre a aquestos senyors que se les han donat en publicar un periòdic, n'he d'escriure un que tingui, al menys, tres quartilles. No's pot demanar menys, però... ni tres quartilles sé com comensar-les.

És demanar molt un article per un periòdic! No's creguin pas que sigui feina d'alguns minuts. És clar que hi ha una munió d'assumptes que podrien tractar-se amb més o menys extensió, però veïam, quin assumpte tractarem?

Primerament, títol de l'article. Sembla fàcil trobar un títol per a un article, i verdaderament ho és; però després ve el desenrotll de lo que enclou aquell títol, que és com si diguessim el tema. Prou n'he passat d'hores rumiant amb el títol de l'article que'm demaneu, però no l'he trobat encara.

Parlar de la guerra?... Deu me'n guardi! Doncs de què parlaré que siga atractiu i siga objecte de crítica? No ho sé pas, però em demaneu un article... Doncs aquí va una quartilla a compte.

* * *

Ja soc al començament de la segona quartilla i he de confessar que encara no sé per on començar. Però en la suposició de que tingués tema apropiat per a la comanda que se m'ha fet, allavors hauria de atendre'm a les aspiracions dels llegidors, puig no és lo mateix escriure pels senegalesos que pels catalans. És que a l'escriure no s'ha de fer amb l'intent de que ho entengui sols l'autor, sinó que l'escriptor té d'adaptar-se al temperament i idees dels seus llegidors; ha de adaptar els seus escrits als graus de cultura i il·lustració dels que'l llegeixen; ha de mirar de no tractar aquells assumptes desagradables, tant en el camp de les idees com en el de la literatura i és per aquest motiu que no trobo assumpte adequat per als que'm llegeixin.

Me trobo amb dificultats per a escriure un article que siga d'interès per a tothom.

Res de guerra, puig és un assumpte massa gastat i per altre part no puc permetre que'm posin a la llista dels aspirants a periodista o gasetillers d'ofici, i ademés dintre d'aquest assumpte hauria d'inmiscuir-me en la política nacional o internacional, cosa que no'm permetrien els redactors de LA VEU.

Ja acabo la segona quartilla i lo dolorós és que els meus llegidors hagin de dir que vaig fent-me pesat.

De tots modos aquí va un altre quartilla.

* * *

Anem al grà i... poso fil a l'agulla per a començar la meua comanda. Tractarem de «Democratització a la moderna». ¡Oh, quin títol més suggestiu! sembla que serà del agrado dels llegidors, sobre tot d'aquells de la *flamarada*, perquè els hi parlaré de la llibertat de consciència, de l'amor lliure, de que la propietat és un robo, del lliure-pensament i de que l'home és completament lliure de les seves accions i deu prescindir de tota llei i de tota autoritat que puga judicar el seu bé i el seu mal. Però... a poc a poc. Me'n vaig d'estudi i he de pensar que no tots els llegidors pensen igual. Convé tractar altre qüestió que unifiqui més el pensar de tots.

De pedagogia, de filosofia popular, de la agricultura en relació amb l'industria i el comerç, del perfeccionament de sí mateix, de la voluntat de l'home, de l'individu i de la familia com a fonament d'una societat perfecta, del mutualisme, de la vida cultural dels pobles,... tots son temes que anirien bé per a tractar-se en un periòdic com el vostre. Però manera de desenrotllar-los, no la trobo.

I en tot cerco entrebancs i en tots els assumptes m'exposo a que si no'n sé un borrall no podré esplaïar-m'hi en la forma deguda.

I aquí acabo la tercera quartilla sense saber com començar l'article que m'haveu demanat.

* * *

M'he convençut de que no tothom qui té ganes d'escriure és literat. A pesar de la bona intenció que'm gufa per a escriure un ar-

tiçle i d'haver passat algunes hores rumiant el tema, confesso ingènua-ment que no soc literat.

Abans de explicar una qüestió comprenc que s'ha d'haver estudiat. Quan aixís ho hagi fet, miraré si sé borrar algunes quartilles per a un article.

Francament, no'm sento literat.

K. U. K.

LA FESTA DEL SAGRAT COR DE JESÚS

Lo diumenge, dia 3 del corrent, tingué lloc, tal com havíem anunciat en nostre passat nombre, en nostra església parroquial la festa que tots els anys l'Apostolat de la Oració celebra per a honrar al Deífic Cor de Jesús.

Resultà solemníssima i molt animada, ja que a més de l'acostumada concorrencia dels ribatans ens vegerem honrats amb la visita de bon nombre de vilanovins i sitgetans, lo qual sempre dona relleu a tota mena de festes que se celebren en aquest poble.

La missa de Comunió celebrada a les set del matí fou molt correguda, havent-se acostat a rebre el Pa Eucarístic bon nombre de fidels degudament preparats per sentida plàtica que pronuncià el Dr. D. Miquel Carrau, Pvre.

L'Ofici fou solemníssim, havent cantat les excel·lències del Sacratíssim Cor l'esmentat orador doctor Carrau. Fou interpretada per l'«Orfeó parroquial» de Vallirana la *Misa pontifical* de Perosi amb acompanyament de harmonium pel mestre-director de l'orquestra «Joventut Ribatana», D. Josep Oriol Jofré.

A la tarde se resà el sant Rosari, i exposada solemnement S. D. M. se cantà un inspirat trisagi per l'esmentat «Orfeó», corrent la part d'harmonium a càrrec del jove En Francisco Carbonell.

A les sis, sortí la solemne processó que feu el curs dels anys anteriors, presenciada per munió de ribatans galantment endiumenjats i juntament amb els balcons i fines- tres que llufen llurs domassos, donava un aspecte de una de les millors festivitats, i no cal dir que la processó fou sumament correguda, donant aixís una prova de adoració a Jesús Sacramentat.

Foren pendonistes els senyors D. Pere Miret, D. Antón Cendra i D. Francisco Bertràn.

En acabat lo Trisagi i abans de empendrer la marxa de retorn a Vallirana, l'Orfeó cantà a la plaça Marcer tres composicions, sobresortint la sardana ampurdanesa, que fou molt aplaudida per la concorrencia que l'escoltava. Se dirigiren amb carruatges cap a les costes de Garraf, havent quedat altament satisfets de sa estada en nostre poble com també nosaltres d'ells, esperant tornar-los a sentir en altre ocasió.

En resum, podem afirmar que fou una festa agradable i que enalteix en gran manera a nostre poble.

En honor a la veritat hem de fer constar també que la secció d'hommes de l'esmentat Orfeó no anava molt afinada, en canvi cantaren admirablement bé les senyoretes i nois i pensem sentir-los més afinats un altra vegada.

LA VEU DE RIBAS se complau en felicitar a l'Apostolat de l'Oració per el bon èxit obtingut en tan solemníssima festa, i no pot menys que felicitar també a tots els que de veres hi han cooperat.

P. S.

NOVES LOCALS

L'escola pública de noies ha quedat oberta al públic i anirà a càrrec de la intel·ligent senyoreta D.ª Enriqueta Díaz, la qual exercia últimament el mateix càrrec a Barcelona.

Siga la benvinguda, desitjant-li bon acert en el despenyo del càrrec que li ha sigut confiat en bé de les noies d'aquest poble, i que la seva intel·ligència es desvetlli per a inculcar en ses alumnes aquella verdadera cultura que dignifica i perfecciona l'esperit.

Una persona ben informada ens ha comunicat que per la propera festa major s'edificarà una nova sala d'espectacles que reunirà les millors condicions.

Com aimants de l'engrandiment de nostre poble no podem menys que alegrar-nos de lo que avui és sols projecte, desitjant que's realitzi si és que dita millora hagi de ser en bé de tots.

És opinió de tothom de que no és lògic que'l rellotge del poble avansi tant, fins a l'extrem de que hi ha dies que porta una diferencia de 22 minuts amb els de Vilanova i Sitges.

Aquesta anomalia perjudica en gran manera a molts que observen cert ordre en els seus negocis o quefers particulars.

¿Podria regularitzarse aquest defecte? Aixís ho demana el poble,

Amb motiu de celebrar-se el dia 8 del corrent la festa major en el veí poble de Jafra, hi acudiren bon nombre de forasters per a assistir a l'Ofici solemne que se celebrà i als balls de la tarde i nit que anàren a càrrec d'un reputat quintet.

Celebrem que la festa major de nostre poble veí hagi sigut un èxit.

No fa molts dies, per delegació del senyor Vicari General d'aquesta Diòcesi, el Rvnt. D. Antón Llor, donà posessió del benifet de Nostra Senyora de la Mercè, fundat en la parroquia de la Bonanova de Barcelona, al Rvnt. Dr. D. Joaquim Coll Agramunt, Pvre., benvolgut i actiu vicari que fou d'aquesta parroquia.

Actuà de Secretari delegat el Rvnt. Dr. D. Antón Rota, zelós Regent que fou durant alguns anys d'aquest poble, havent sigut testimonis els senyors D. Josep Antón Brusi, D. Rafel Vallet Sabater i D. Eusebi Boy.

Amb aital motiu l'esmentat altar fou adornat i il·luminat amb profusió, havent cantat alguns motets l'escolania de dita parroquia.

Rebi nostre bon amic Dr. Coll la més afectuosa enhorabona per la honrosa distinció de que acaba d'ésser objecte, i que dit benifet lo disfruti molts anys en bé de l'Església catòlica.

Una comissió de l'orquestra «Joventut Ribatana» ha visitat nostra Redacció, pregant-nos fem públic que amb motiu d'inaugurar-se un «Cine» en el Centre Recreatiu, fou el diumenge prop-passat l'últim dia en que dita orquestra donà ball públic pel seu compte en dit Centre.

Per tal motiu ens pregan fem públic testimoni de són profund agraïment a tots quants els honraren amb sa assistència, per ser ells qui els alentaren en són camí em-

prés i a qui, com patriotes ribatans, sincerament dediquen els aplausos i mostres de simpatia que ha rebut l'orquestra.

Dilluns a la nit vingueren dos mecànics per a efectuar les proves del «Cine» en el Centre Recreatiu, quins resultats son excel·lents; essent aixís, el prop·vinent diumenge tindrà lloc la inauguració del mateix amb un escollit i variat programa. L'hora que s'anunci serà amb tota puntualitat a fi de que's puga començar el ball a les sis i quart de la tarde, corrent la execució del programa a càrrec de la tan aplaudida orquestra «Joven-tut Ribatana».

Procurarem assistir-hi per a poder donar detalls.

El dia 23 del corrent, a les onze del matí, a la sala audiència del Jutjat de primera instancia de Vilanova i Geltrú, tindrà lloc la subasta de la casa d'aquest poble coneguda per «Càn Ribot».

La susdita finca està valorada en sis mil doscentes cinquanta pesetes.

Havem entrat ja de plé en el període de la verema. La collita en general serà més que regular, la qualitat del vi de primera i la graduació en algunes propietats és de 14 i 15 graus, havent-se fet algunes compres a raig de cup al preu de nou i deu rals el grau amb tendència a augmentar.

...

També es presenta ben favorable la collita de les garrofes, cotitzant-se a bon preu.

Poden estar satisfets els pagesos aquest any, puig gracies a Deu les vinyes no han sigut atacades pel mildiu.

Deu vulga que continuïn aixís els anys successius.

L'industrial D. Josep Santacana reclamà a l'Ajuntament que no's marquès el sabó com se venia fent de molt temps an aquesta part, cosa que perjudicava bastant als industrials al tenir que dipositar la mercaderia al fiellat i després la molestia de tenir-la que recollir.

L'Ajuntament, per majoria de vots, acordà no admètrer dita reclamació, contestant al Sr. Santacana que fes un recurs. Aixís ho

feu l'interessat, acudint al senyor Delegat d'Hisenda qui fallà a favor del demandant. No prou satisfet l'Ajuntament ho envià a Madrid al Tribunal Gubernatiu havent fallat també a favor del Sr. Santacana.

Are preguntem: ¿per què tantes diligencies sapiguent tal volta que era legal lo que demanava dit industrial?

El públic que jutgi.

Ha vingut de Barcelona per a passar una temporada entre nosaltres nostre bon amic i col·laborador el poeta D. Emili Giral en companyia de sos estimats fills.

Li desitgem de veres que l'estada en nostre poble li sia ben agradable.

La pasada setmana tinguerem el gust de saludar a nostre bon amic D. Arnesto Mestre Artigas, qüefe de l'Estació Enològica de Felanitx (Balears), qui retornà a dita població després de passar poques hores entre nosaltres.

Degut a les pluges de la passada setmana no sols en aquestes encontrades sinó en les altes regions de Catalunya, ha disminuït bastant la temperatura dels graus d'intensiva calor que's venia notant des de mitjans de Juliol passat.

Ja convenia un xic de fresca, puig l'astre-rei aquest any boi n'ha fet un tros massa.

Insistim en lo que deiem en el nombre passat respecte als captaïres que invadeixen nostre poble, que segurament molts d'ells ni son captaïres ni molt menys sinó individus que's troben per aquestes encontrades accidentalment amb motiu de la verema; però avui hem de dir més, i és que al negar-los-hi en algunes cases l'almoïna barbotejen mots desagradables a les persones de cultura.

Desitjaría tothom que aquest assumpte s'arreglés d'una manera satisfactoria.

Per a adquirir el *Nuevo Mundo*, *Mundo Gráfico* i altres revistes per l'istil, poden dirigir-se a l'establiment «La Moderna» de Josep Rosell, carrer Nou, on també s'admetran tota mena de suscripcions.

NOTA.—Tenim interès en que ningú quedi sense llegir LA VEU DE RIBAS; de manera, que si per un oblid involuntari algú queda sense VEU, que no's quedi mut i no tingui cap reparo en demanar-la a aquesta Redacció, carrer del Pont, núm. 1, i se li entregará degudament.

REGISTRE CIVIL

MOVIMENT DEMOGRÀFIC DEL MES
D'AGOST DE 1916

Matrimonis.—Josep Marcer Jacas amb Dolors Ferret Esteve; Joan Giralt Robert amb Maria Mestre Puig; Josep Fontanals Carreras amb Maria Marcer Jacas.

Naixements.—Maria Teresa Milà Mestre, filla de Josep i Maria; Maria de les Neus Pagés Soler, filla de Mariano i Josepa.

Defuncions.—Elvira Montaner Escofet, 66 anys; Pau Comas Marcer, 65 anys.

CORRESPONDENCIA

Homer.—Verdaderament, en el nostre periòdic també hi caben articles humorístics sempre i quan la seva sátira no trascendeixi a lo ridícol ni puga ferir directament a ningú, de manera que si ens plauen els seus escrits els publicarem quan els hi toqui el torn.

Josep.—Una de les millores que anomena vostè ja l'hem introduïda en el present nombre i és la nova capçalera, la qual hauria sigut del nostre gust publicar-la en el primer nombre, però per causes que ens eren agenes no fou possible. Quedarà sens dubte complacut el seu bon desig.

Referent a altres millores de que vostè fa esment anirem introduint-les, puig venim animats de bons desitjos i pensem poguer realitzar tot lo que tenim en projecte, de manera que abans de finir l'any actual veurà vostè coses noves.

No obstant cita una innovació que haurém de estudiar-la detingudament, encar que casi podem donar-la per segura, tota vegada que venim plens de bona voluntat per a conseguir-ho tot.

B. S.—Si vostè se'n fa responsable publicarem els articles que'ns remeti, però això de que la Redacció és la responsable de tot, no ho cregui. De lo que en el periòdic s'inserti, únicament ne responen els seus autors.

J. H. B.—Serveixis llegir l'article sense títol que publiquem en el present nombre, i després obri en conseqüència. Li aconsellem que lo que escrigui ho arxivi, i en el transcurs del temps veurà com és menester practicar-s'hi.

Imp. Social: Santa Madrona, 21: Vilanova i Geltrú